

Eva Eich

Umbră Corbului

Colecția Escape Room

UN THRILLER
CU ENIGME DE DEZLEGAT

POPCORN

Oradea, 2023

STOP!!!

Înainte de a începe această aventură ar trebui să înțelegi în ce anume te bagi... Fiecare pagină dublă te întâmpină cu o nouă enigmă și cu un nou capitol. Acest thriller nu este însă o carte oarecare, care se citește pagină după pagină. Pentru a descoperi locul din care să continui lectura trebuie să rezolvi misterul capitolului pe care tocmai îl citești.

Vei avea de ales între trei soluții posibile. Fiecărui posibil răspuns îi este asociat un fragment de imagine. Dar numai soluția corectă are o imagine pe care o poți efectiv descoperi printre paginile cărții la capitolul potrivit. În acest mod este exclusă situația în care vei deschide accidental o pagină greșită. De aceea, nu te impacienta dacă nu găsești imediat soluția corectă! Folosește-ți la maximum talentul de explorator și astfel vei rămâne garantat pe calea cea bună.

- Găsește răspunsul corect (în exemplul de mai jos: o carte de tip escape room)
- Caută în carte fragmentul de imagine asociat soluției (în exemplul dat imaginea nr. 3)
- Deschide pagina potrivită!

↑ Iată un exemplu

- ① Un ghid turistic
- ② O carte de telefon
- ③ O carte de tip escape room

①

②

③

Gata? Atunci taie aici!

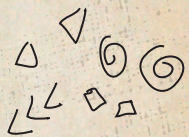

18 aprilie 1998

Ce nenorocire blestemată! Mă simt atât de pierdută, încât nici măcar nu mai pot gândi clar. Cum ar trebui oare să reacționez la o asemenea ofertă? La urma urmei, ar putea fi tatăl meu. Dacă accept, voi avea cu siguranță probleme, dar nici dacă refuz nu am cum să scap de urmări negative. El poate să îmi dea note proaste, caz în care îmi pot lua adio de la campionat.

Iar acest lucru este singurul la care mă pricep. Altfel nu prea văd cum mă pot realiza. Căci poveștile de iubire nu sunt în mod evident punctul meu forte. Sunt mult prea anxioasă pentru așa ceva. Altminteri aș arăta pur și simplu ceea ce simt și aș aștepta să văd ce se întâmplă!

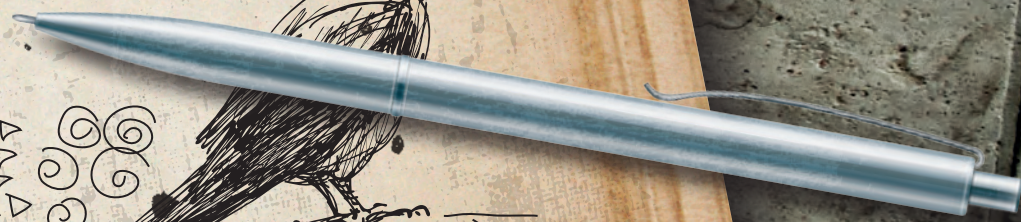
Sunt fericită însă să știu că există măcar o persoană cu care pot discuta liber despre toate acestea.

Situația cu mama mea este tot mai gravă.
Uneori am impresia că nu mai este ea, ci doar
o cochilie goală în care s-a acinuat un spirit
rău, care o controlează ca pe o marionetă.
Noaptea trecută a fost prima dată când mi-a
fost cu adevărat frică de ea.

Ceea ce e sigur însă este faptul că nu mă pot
baza pe ea atunci când întâmpin o situație cu
adevărat dificilă. Pur și simplu nu știu ce să
mai fac.

În acest moment, viața mea se află la o
răscruce. Indiferent de decizia pe care o voi
lua, ea îmi va modifica viitorul pentru
totdeauna...

Gata? Atunci taie aici!

Nimic nu se schimbase, deși totul arăta complet diferit.

Nu mai pășise în această încăpere de 20 de ani, o realitate aproape imposibil de conceput pentru Lissa.

Dalele de pe jos, la fel ca și afișele de pe pereți fuseseră înlocuite, însă intrarea principală reușea și acum să trezească în ea același amestec bine cunoscut de nesiguranță, nervozitate și anticipație. O năpădiră aceleași sentimente ca pe vremea când, la 17 ani, făcea primii pași pe coridoarele liceului Humboldt. Pentru Lissa nu a fost deloc ușor să-și găsească un loc printre nenumăratele grupuri și grupulețe de prieteni la cataramă ori dușmani de moarte. Venise aici din cauza meseriei de diplomat a tatălui ei, care silise deja familia să se mute de nenumărate ori. Deși nu a urmat decât clasele ultimului an de liceu, apucase să se împrietenească cât de cât cu Steffi, ceea ce i-a facilitat accesul în gașca din jurul atracției întregii școli, Tinie. O reușită admirată de unii și invidiată de alții.

În urmă cu două săptămâni găsisse în cutia poștală invitația la reuniunea colegilor de liceu. O năpădi imediat un val de bucurie, dar și o urmă de curiozitate, căci nu mai știa nimic despre foștii ei colegi de liceu și își dorea să afle ce se întâmplase cu ei. Chiar dacă în ultimii ani pe fața ei apăruseră primele linii fine, purta și acum părul blond închis prins într-o coadă de cal, iar silueta ei rămăsese la fel și mai ales se putea mândri cu jobul ei de profesoară de biologie. Singurul minus: deprimanta ei viață amoroasă. Dar, la urma urmei, nu era obligată să facă nimănui șpedanii.

Lissa privea cum holul de la intrarea în școală se umplea treptat cu foștii elevi. Aruncă o privire scurtă spre degetul ei inelar, pe care nu strălucea nicio verighetă. Își ascunse imediat mâinile în buzunarele de la blugi.

– Ești chiar tu! auzi Lissa o voce venind din spatele ei. Lissa se întoarse și recunoscu părul negru ca smoala și zâmbetul plăcut și prietenos al lui Steffi. Doar fața i se rotunjise un pic, ceea ce îi dădea un aer și mai simpatic. Se îmbrățișară.

– Mă bucur că ai venit, îi șopti ea la ureche lui Steffi. Mi-a fost teamă că va trebui să conversez toată seară numai cu Julian.

Ca și cum ar fi auzit-o, un bărbat înalt și blond cu cămașă, pulover de cașmir și un zâmbet de milioane se îndreptă în acest moment spre ele.

– Ce mai faceți fetelor? Frumoase ca întotdeauna - spuse el cu un zâmbet fermecător în timp ce mima o închinăciune în fața celor două. Ești complet neschimbată - spuse el privind fix și admirativ spre Lissa.

– Nici tu nu te-ai schimbat, Julian! chicoti Steffi. Ești același Don Juan. Cum stai cu cariera? Dar cu politica? Și ce-ți fac soția și copiii?

– Văd că ești bine informată, răspunse el vizibil încântat de faptul că era în centrul conversației.

– Păi nici nu e prea greu, dacă tu nu faci nimic altceva decât să tot postezi pe Facebook și pe Instagram, spuse ea privind conspirativ spre Lissa. Care însă tocmai descoperise ceva.

– Ia priviți, spuse ea indicând un perete de beton pe care era zgâriat ceva.

CE SCRIA PE PERETE?

- ① Numele unei trupe cunoscute
- ② Un citat dintr-un roman francez
- ③ Un proverb latin

①

②

③

